

Elisabeth Geday (RV):

Det er jo ikke første gang, at regeringen vælger at skride til lovgivning, før et udvalg har fået lov at gøre sit arbejde færdigt. Men det kan da godt undre Det Radikale Venstre, at man nedsætter et udvalg, der skal se på både over- og underkompensation i forhold til arbejdsskader, og så alligevel vælger at fremsætte et forslag, som ligesom tager hul på det arbejde, som udvalget skal sidde og arbejde med.

Kl. 18.35

Det må føles en anelse besynderligt at sidde i udvalget og skulle arbejde med de her ting og så opleve, at uanset hvad, uanset hvilke gode og saglige argumenter, uanset i hvilken sammenhæng tingene måtte skulle indgå, så har regeringen altså valgt at tage et standpunkt, som har mundet ud i det her lovforslag.

Jeg vil da sige, at når man ser på det umiddelbart, virker regeringens argumentation rimelig, for jeg har heller ikke den opfattelse, at det var hensigten med fleksjobordningen, at folk ligefrem skulle kunne tjene penge på at gå på fleksjob.

Der er da også faresignaler, som vi er nødt til politisk at forholde os til, nemlig at antallet af personer på ledighedsydelse eller i fleksjob er stærkt stigende, og at der er langt flere personer på den her ordning, end vi forudså, da den blev indført.

Men på den anden side taler vi altså om mennesker, som har fået en arbejdsskade, som har begrænset dem for livet i deres muligheder på arbejdsmarkedet. Jeg spørger lige sådan helt åbent: Hvorfor skulle vi dog medvirke til at forringe deres vilkår? Hvad er det afgørende argument, og hvorfor har det sådan et hastværk, at vi ikke kan vente på, hvad Arbejdsskadeudvalget i øvrigt har af forslag?

Jeg synes, det forekommer rimeligt, at tingene skal ses i en sammenhæng, så vi er nødt til både at se på de steder, hvor der foregår en underkompensation – som dem, fru Lone Møller har tilkendegivet tidligere i løbet af forhandlingerne – og ved samme lejlighed tage højde for de steder, hvor der sker en overkompensation. Så jeg ser ikke behov for at få det her forslag gennemført.

Men jeg vil sige, at Det Radikale Venstre går åbent ind i udvalgsbehandlingen og meget gerne lytter til de svar, som jeg forventer at ministeren vil komme med til en række spørgsmål, såsom: Hvorfor haster det så meget?

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det forslag, vi behandler her, er et spareforslag. Det er en del af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og det går kort sagt ud på at spare, når forslaget er fuldt indfaset, 212 mio. kr. om året på erstatninger til de arbejdsskadede. De 212 mio. kr. er først i 2010. Allerede i 2006 vil det være en besparelse på 194 mio. kr. fordelt med 48 mio. kr. til de offentlige arbejdsgivere og 146 mio. kr. til de private.

Begrundelsen for forslaget, ud over det at spare, er angiveligt, at de nuværende regler skulle overkompensere folk i fleksjob. Lige præcis spørgsmålet om overkompensation er jo nok et spørgsmål, som var værd at diskutere. Det er et spørgsmål, som var værd at behandle seriøst, for hele princippet i at få tabt arbejdsfortjeneste, erstatning for tabt erhvervssevne, er jo, at folk skal kompenseres for det, de taber.

Når jeg siger, at det var noget, der var værd at overveje, og noget, der var værd at se på, skal man med det samme også sige til sig selv, at det her jo ikke bare er et spørgsmål om at se, hvordan en persons situation er i det øjeblik, arbejdsskaden sker, eller i det øjeblik, vedkommende får et fleksjob, eller i det øjeblik, vedkommende bliver visiteret til fleksjob og kommer på ledighedsydelse.

Vi snakker om mennesker, som kommer til skade, nogle gange i en tidlig alder, nogle gange lidt senere. For mange af dem ligger der et langt livsforløb foran dem, hvor det, at man får et fleksjob, jo ikke er nogen garanti for, at man har job, indtil man bliver pensioneret.

Vi ved jo alle sammen godt, at fleksjobbere mange gange er dem, der sidder yderst på arbejdsmarkedet, på den enkelte arbejdsplads. Det er mange gange dem, som måske også af naturlige årsager er de mindst fleksible og dermed også dem, der er mest udsat for at blive fyret, i det øjeblik der sker ændringer på den pågældende arbejdsplads.

Derfor er det her ikke så enkelt endda, og derfor var det nok værd at behandle det her forslag ordentligt, og hvor kunne det behandles mere ordentligt end i det udvalg, som regeringen selv har nedsat? Det er et udvalg, hvis kommissorium netop er at se på, hvordan man kan skabe en bedre samordning mellem de enkelte kompen-